

I Korthet

PANGOLIN BAND

trb

Australsk trio (med gjester) prøver å emulere Cocteau Twins og Cream (eller "impressionistisk music with a hard rock edge" som de selv kaller det), uten helt å få det til. Musikken blir ofte for løs i strukturen, raske hopp mellom kammerjazz, spacerock og soul blir i

beste fall forvirrende, og selv om plata har fine øyeblikk og enkelte friske ideer – spesielt i gitarspillet – er det for langt mellom høydepunktene. Prog er det heller ikke :-)

Australia 2005, www.pangolinband.com (Sven)

AZIOLA CRY

ellipsis

Aziola Cry er en trio ledet av Stick-spilleren Jason Blake, og rent stilmessig plasserer bandet seg innenfor en slags tung, instrumental, progmetal. Dette sletter på band som Spastic Ink, de mer aggressive sidene av

Trey Gunn i solomodus og moderne King Crimson ispedd litt Dream Theater-aktige fakter med et eller to hint til moderne math-rock band som Don Caballero. Det er tungt, komplekst og intenst, men etter en stund blir man, om ikke direkte lei, så i alle fall ganske uinteressert i det som presenteres, rett og slett fordi det låtmessig og lydmessig varieres alt for lite. Jeg tror bandet kunne gjort lurt i å hyre inn en vokalist, for denne musikken bæres ikke like godt av bare instrumentene hele tiden. Selv om gutta er drivende dyktige instrumentalister, er det ikke nok til å gjøre skiva til et essensielt kjøp i en verden full av spennende musikk.

USA 2005, www.arizolacry.com (Trond G)

COLOUR HAZE

colour haze

Colour Haze er et tysk stoner/retro/psych-band som sverger til analoge produksjoner, for å oppnå et tilnærmet 70-talls klingende lydbylde. I mine ører er det svært få som greier dette, og Colour Haze er intet unntak. Lydbildet på denne produksjonen fortøner

seg egentlig nokså uspenning. Man hører dog hvor inspirasjonen kommer fra, her lånes det riff fra Black Sabbath, Jimi Hendrix, sågar også Free og King Crimson. Visse riff kunne vært hentet fra "Red"-albumet til King Crimson og sporet "One More Red Nightmare" for å være mer eksakt. På plata florerer det et vell av lange syrete gitarsooloer og låter med løse struktur og rikelig rom for jamorienterte sekvenser. De tar seg god tid til å utvikle partiene og et av sporene på plata har en varighet på over 22 minutter! I deres mer støyende parti-er låter ikke Colour Haze helt ulikt Motorpsycho i sine mer superso- niske øyeblikk. Tidvis låter det musikalske rimelig tøft, mens låtene som helhet stadig vipper på grensen mot det innadvendte og uengasjerende.

Tyskland 2005, www.elektrohasch.de (Jon Christian)

LARS BOUTRUP

music for keyboards

Musikk for keyboards, står det, og hva annet er det da å forklare? Lars Boutrup har komponert mye slags musikk (selv om presse- meldingen ikke gir konkrete eksempler), men dette er hans første soloalbum, og det

er i grunnen ikke noe dårlig forsøk. Med bare trommer og tangenter har Boutrup produsert en rad med fengende instrumentaler som minner mer om post-Gabriel Genesis enn om Tangerine Dream. Innen progressiv tekno er dette ganske lettvinde saker, men passer bra hvis du ønsker å høre på noe behagelig og samtidig bittelite progressivt.

Danmark 2005, www.excessrecords.com (Trond S.)

Denne plata kan du vinne dersom du deltar i vår konkurranse

mindre "krampe-prog") – ingenting er nytt, de bare legger beslag på mer tid. For eksempel: Å klone "Larks' Tongues In Aspic" er fullstendig unødvendig, vi greier oss mer enn godt nok med originalen. Yes lagde riktignok *Tales From Topographic Oceans*, men de gjorde det bare én gang...

www.insideout.de

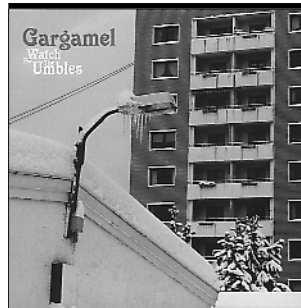
Denne plata kan du vinne dersom du deltar i vår konkurranse

GARGAMEL

watch for the umbles

Format	CD
Nasjonalitet	Norge
Innspilt	2001-2003
Utgitt	2006
Plateselskap	Transsubstans Records
Katalognr	Trans020
Spilletid	58:04

Jon Christian Lie

Gargamel fra Asker/Farstad har holdt det gående siden 2001. De har sikret seg kontrakt med svenske Transsubstans og er endelig klare med sitt offisielle debutalbum *Watch For The Umbles*. Musikalsk handler det om en dyster og raffinert form for spaceorientert stemningsprog som sletter på britiske band som Van Der Graaf Generator, King Crimson og Nektar, så vel som tyske Eloy.

De åpner knivskarpt med instrumentalen "Ticks", en kompleks, hardhendt og mørk affære preget av småskumle progaktanker, mystiske toneganger og effekter. Lydbildet er rikholdig og stemningsmettet med gitar, orgel og cello i forgrunnen. I "Strayed Again" aner vi et visst slektskap til Peter Hammills sangtradisjon, mens de musikalsk tilnærmer seg et kontrastfullt landskap som kan minne om dyster prog ala tidlig Van Der Graaf/Eloy, såvel som kammerprog i retning Univers Zero.

"Below The Water" er en eldre låt fra bandets repertoar og viser Gargamel fra en underfundig, småksentrisk vinkel. Slett ikke ulikt tidlig britisk prog, fra den gang sein psykedelia gravis beveget seg mot progrock. "Into The Cold" er en spennende krysnings mellom nordisk inspirert, melankoliprog, så vel som britisk 70-tallsprog. Det hele krydret med innslag av tverrfløyte, saksofon, Mellotron og flotte elpianostemninger. Avslutningssporet, det over 17 minutter lange sporet "Agitated

Mind" er preget av en melankolsk hammondbasert feeling, kombinert med et tungt og seigt trommedriv. Også her visse Peter Hammill-vibber over vokalen, jazzete elpiano og analoge synthsolli.

En positiv overraskelse av en debut, som burde appellere til alle som liker sin prog stemningsfull, fargerik og oppfinnsom. At produksjonen er av særdeles høy klasse gir ytterligere pluss i marginen. Fans av Anekdoten, Van Der Graaf Generator og Eloy burde gi Gargamel en fair sjanse.

www.recordheaven.net
www.gargamel.no

HOPPY KAMIYAMA

a meaningful meaninglessness

Format	CD + DVD
Nasjonalitet	Japan
Innspilt	2005
Utgitt	2005
Plateselskap	Creage
Katalognr	YMCC1010
Spilletid	74:54 / 29:46

Rikard A Tofteund

Komponisten, tangentspilleren, dikteren, produsenten og transvestitten Hoppy kom vesten for øye under John Zorns store protegering av alt japansk-fra-undergrunnen på 1990-tallet. Hoppy har i lengre tid drevet plateselskapet God Mountain, som knyttes nært til det høyteknologiske eksperimentstudiet GOK Sound i Tokyo. Labelen har utgitt album med navn som Koenji-hyakkei, Ground Zero, PON, Tipographic, Keiji Haino, Doom, Dissecting Table og Hoppys eget band Optical 8, mange av disse med en åpenbar avant-progressiv profil – om i aldri så outrerte kunstneriske settinger.

Som tonesetter har Hoppy vært kjent for sine merkelige instrumentkombinasjoner (vrent harpe, fire bratsjer og rock-trommesett, dere?), for tegnefilm- og reklamemusikk av til dels uhyrlig komplisert art, og for å ha sendt en mikrofonert boks insekter opp med satellitt og latt dem "lage" sitt eget lydstykke ("Space Insects"). På *A Meaningful Meaninglessness* [sic] er det imidlertid det noenlunde jordnære ensemblet som står i fokus, og mannen har samlet sitt God Mountain Orchestra; et tjuetalls instrumentallister fra hele katalogen rundt selskapets artist, eksempelvis Tatusuya Yoshida (Ruins, Koenji), Kido